

Záznam									Poznámka																																																								
<p>Uznesením ob. Zastupiteľstva zo dňa 7.júna 1933 bol som ja, Rudolf Mihálik ustanovený prvým kronikárom tunajšej obce. Tejto funkcie som sa ujal dňa 18.júna 1933 a napísal kroniku obce. Prvá kronika obce neznámym spôsobom zmizla a preto píšem novú dňom 1.júna 1957. Som tunajším rodákom. Narodil som sa dňa 3.nov. 1913 a t.č. som zamestnaný ako robotník v závode Preglejka,n.p. v Bánovciach n/Bebr.</p>									Kronikár o sebe.																																																								
<p>Popis obce O pôvode obce Ruskovce a jej mena sa nenachádza žiaden záznam. Leží na starej ceste Veronika-Dubodiel, 6,5km západne od okresného mesta Bánovce n/B. Obec je rozložená na miernom kopci, na ploche 13 km, medzi dvoma potokmi v nadmorskej výške 240m. Plocha, na ktorej sa obec rozprestiera je na všetky svetové strany otvorená. Tvar obce je silnicovitý. Domy sú stavané tesne vedľa seba a to hlavne staršie a pri st. ceste Veronika-Dubodiel. Jednotlivé časti obce sú: Súlovské, Pohorené a Hoferské. K pôvodnej polit. obci bolo pridelené v.r.1955 5rodín z obce Dežerice, ktoré obývajú chotár za žel. traťou. K obci iná dedina (osada) ako čiastka politickej alebo školskej obce neprislúcha.</p>									Poloha																																																								
<p>V roku 1925 počítala obec 232 obyvateľov. Z toho bolo 229 Slovákov a 3 Židia. Podľa sčítania ľudu v r. 1931 počítala obec 259 obyvateľov. Z toho Slovákov 259, takže inej národnosti v obci nebolo. Podľa náboženstva delili sa takto: rím. kat. 251, t.j.96,91% ,ev. a. v. 8,t.j.3,09%. Ku dňu 1. júna 1957 obec počítala 314 obyvateľov, z čoho: rím. kat. 282, t.j. 89,8% a co.a.v. 32, t.j. 11,2%. Na 1km2 katastrálnej obce pripadá 98 obyvateľov. (Počet domových čísel 74)</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Rok</th> <th rowspan="2">Počet obyv.</th> <th colspan="3">Národnosť</th> <th colspan="3">Náboženstvo</th> <th rowspan="2">Prírastok</th> <th rowspan="2">Poznámka</th> </tr> <tr> <th>Slov.</th> <th>Mad.</th> <th>Nemci</th> <th>r.k.</th> <th>ev.a.v.</th> <th>Židia</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1925</td> <td>232</td> <td>231</td> <td>–</td> <td>1</td> <td>229</td> <td>–</td> <td>3</td> <td>–</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1931</td> <td>259</td> <td>259</td> <td>–</td> <td>–</td> <td>251</td> <td>8</td> <td>–</td> <td>27</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1933</td> <td>265</td> <td>265</td> <td>–</td> <td>–</td> <td>243</td> <td>22</td> <td>–</td> <td>6</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1957</td> <td>314</td> <td>314</td> <td>–</td> <td>–</td> <td>282</td> <td>32</td> <td>–</td> <td>49</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>									Rok	Počet obyv.	Národnosť			Náboženstvo			Prírastok	Poznámka	Slov.	Mad.	Nemci	r.k.	ev.a.v.	Židia	1925	232	231	–	1	229	–	3	–		1931	259	259	–	–	251	8	–	27		1933	265	265	–	–	243	22	–	6		1957	314	314	–	–	282	32	–	49		Obyvatelia
Rok	Počet obyv.	Národnosť			Náboženstvo			Prírastok			Poznámka																																																						
		Slov.	Mad.	Nemci	r.k.	ev.a.v.	Židia																																																										
1925	232	231	–	1	229	–	3	–																																																									
1931	259	259	–	–	251	8	–	27																																																									
1933	265	265	–	–	243	22	–	6																																																									
1957	314	314	–	–	282	32	–	49																																																									
<p>Za posledných 32 rokov počet obyvateľov vzrástol o 82 ľudí. Prírastok obyvateľstva vznikol prisťahovaním 10 nových rodín, ktoré prišli do obce v rokoch 1926-1931. V tých rokoch bol tunajší veľkostatok bratov Beck-ov rozpredaný. Veľkostatok kúpili tieto rodiny: Jozef Kiselica, obyv. z Bobotskej Lehoty, Ján Trubač, obyv. zo Šípkova, Ondrej Ševela, obyv. z Lysej pri Púchove, Ján Greguš, obyv. z Brusna pri Prievidzi, Pavel a Samuel Náhlík, obyvatele z obce Krajné-Doliny, okr. Myjava. V roku 1926 prisťahovala sa na majetok vtedajšieho obyvateľa Juraja Floriša rodina Pavla Ondrejku, obyv. z Otrhánok, nateraz obyv. osady Tolmač pri Šuranoch. Na majetok vtedajšieho obyvateľa Michala Lachký prisťahovali sa tieto rodiny: Juraj Matejka, Juraj Líška a vdova Mária Líšková, obyvatele z obce Šípkov, okr. Bánovce n/Bebr. a konečne v r.1955 úradnému prideleniu a na vlastnú žiadosť rodín pripojené boli k obci tieto rodiny: Jozef Richtárik, Kyselica Eduard, Anton Kovačik, Anton Kovačech, Jozef Adamec st. a Jozef Adamec ml. Tieto rodiny boli do r. 1955 pod správou obce Dežerice. Obyvatelia obce sú írečtí (pôvodný) a prisťahovaný z iných obcí. Väčšina nových prisťahovaných obyvateľov prispôbila sa domácim pomerom, len obyvatele prisťahovaný z okolia Myjavy, zachovali si svoj myjavsky kroj a nárečie. Títo ešte rozprávajú tvrdým nárečím. Všetci už i títo, vystavený sú pre tvrdú výrečnosť rozprávania domácich, zanechávajú svoj dialekt a prispôbujú sa domácej reči.</p>									Prisťahovane rodiny																																																								
<p>Obyvatelia zamestnávajú sa roľníctve, chovu statku a ovocinárstvu. Z hospodárskych zvierat dochováva sa: rožný statok, chov bravov, koní a domácich zajacov. Posledné roky sa čiastočne rozmáha aj chov oviec. Chov hydiny taktiež prekvitá. Sú to: kačice, husi, sliepky, morky. Jednotnej sorty</p>									Zamestnanie																																																								

<p>v pestovaní hydiny niet. Sú to kríženci všetkých možných druhov. Ako domáci priemysel prekvitá v obci domáce košíkárstvo. Za prvej republiky niektorí obyvatelia odchádzali na jar za zárobkom do Čiech a do Rakúska. Nútil ich k tomu ich malý majetok, ktorý im neposkytoval dostatočnej výživy. Na jeseň sa vracali a z doneseného zárobku sa živili cez zimu. Pokiaľ bol v obci veľkostatok, pracovala väčšina chudobných obyvateľov pri tomto statku neodchádzala na poľné práce do cudzích krajov a dedín. Teraz, zásluhou našej vlády, ktorá prispela k industrializácii Slovenska niektorí obyvatelia obce dochádzajú do práce do nár. podnikov v Bánovciach n/B a blízkeho okolia. Na trhy a jarmoky chodia obyvatelia do Bánoviec n/B. Trenčína a Topoľčian. Z domácich výrobkov donášajú na trh maslo, syr a hydinu. Ovocie sušia, varia lekvár a spotrebujú v domácnosti. Ženy počas zimných mesiacov spracovávajú ľan a konope, pradú a tkajú plátno. Ku tkaniu im mužovia zhotovujú krosná. Chlapi opravujú hospodárske náradie pletú koše na nosenie sečky a zemiakov a klonky pre drobnú hydinu.</p>	
<p>O vzdelanie obyvateľstva sa stará Národná škola, ktorá je t. 4. jednotriedna. Bola postavená v r. 1924-1925. O ďalšie vzdelanie obyvateľstva sa stará ľudová knižnica, ktorá je umiestnená v kult. Dome a dnes počíta vyše 800 zväzkov. Knižníkom ľudovej knižnice je Jozef Masaryk. Pre vzdelávanie obyvateľstva dôležitú úlohu hra aj Osvetová beseda s jej krúžkami, ktorej správcom je: Rudolf Mihálik. Menovite sa stará o poriadanie prednášok, rôznych slávností a za spoluúčasti ČSM usporiadaním divadelných predstavení a ľudových tanečných zabav. Vzdelávacím spolkom v obci je tiež ČSPO (požiarnici), ktorý bol založený v. r. 1926, dotiaľ v obci hasičského zboru nebolo. Veliteľom požiarneho zboru v obci je: Jozef Mihálik. Ďalej na vzdelávanie ľudí prispieva Výbor žien pri MNV, ktorý usporiada rôzne kurzy ako varenia, šitia atď. A Jednotu, spotrebne družstvo, ktoré, ktoré prevzalo obchod a hostinec od Pavly Kováčikovej. Vedúcou Jednoty je: Štefánia Varhaníková a predsedom Štefan Kováček.</p>	<p>Vzdelanie</p>
<p>Dňa 27. marca 1932 bol v obci založený Ochotnícky div. Krúžok, pozdejšie tento bol zlúčený do Osvetovej besedy.</p>	<p>Divadelný Krúžok</p>
<p>V roku 1933 starostom obce bol Jozef Mihálik, miesto starostom Jozef Kyselica, radcovia: Jozef Varhánik a Štefan Šimko. Členovia ob. Zastupiteľstva boli: Vincent Kováček Jozef Bročko, Jozef Adamec, Ján Trubač, Ján Greguš, Florián Šimko, Vavrín Čahoj a Pavel Lachký. Obecné zastupiteľstvo malo 12 členov. Notársky úrad v obci nebol. Obec patrila do notariátu Dolné Držkovce, kde bol notárom Štefan Švec. Obecným pokladníkom bol Jozef Adamec. V noci o bezpečnosť obce sa staral: Gregor Adamec, nočný strážnik.</p>	<p>Správa Obce 1933.</p>
<p>Po víťazných voľbách dňa 19. mája 1957 bolo zvolených do MNV 11 členov. Predsedom MNV je Karol Líška, tajomníkom“ Ľudovít Šimon, členovia rady: Štefan Švela a Štefan Kováček. Členovia MNV: Ján Kováček, Jozef Adamec, Ľudvík Janech, František Ďuračka, Filoména Švelová, Anton Kyselica a Jozef Masaryk.</p>	<p>Správa obce 1957.</p>
<p>MNV hospodári s obecným majetkom a stará sa o blaho obce a občanov. Približná cena nemovitého majetku obce je asi 500.000,-Kčs (v tom: Nár. škola, Kult. Dom, motorová striekačka, role a ver. priestranstvá.) Ochrana majetku občanov proti požiaru ma na starosti Požiarny zbor, ktorý má teraz 29 členov, z čoho v r. 1956 bol založený aj dorastenecky zbor a to z chlapcov od 14-17 rokov. Motorová striekačka bola zakúpená v roku 1946 za cenu 50.000,-Kčs a obecných prostriedkov od MNV. O doplnenie vyzbroja a vystroja sa stará Št. pož. Inšpekcia, ktorej zásluhou je dnes zbor dobre pripravený chrániť obec proti požiarom. Požiarna výzbroj a mot. Striekačka sú uložené v požiarnej skladišti, ktoré bolo postavené v roku 1931. Pri tomto je tiež postavená zvonica. Stavba hasičského skladu stála 6.000,-Kčs. Hodnota požiarnického zariadenia k dnešnému dnu činy asi 75.000,-Kčs.</p>	<p>Majetok obce.</p>

<p>Významnejšia budova v obci je Národná škola, postavená na hornom konci obce v roku 1925, kedy bola i slávnostne odovzdaná svojmu úkolu. Vtedajším starostom obce bol Pavel Lachký a učiteľom Vojtech Igaz, rodák z Biskupíc pri Bánovciach n/B. Do toho roku obec školy nemala. Deti chodili do školy na Malú Hradnú, vzdialenú 3km od našej obce. Vnútri obce spomenutia zasluhuje najstaršia a najväčšia stavba obce budova bývalého veľkostatku bratov Beck-ov, stavaná na spôsob štvoruholníka. Budova je teraz rozdelená medzi 3 majiteľov: Kyselica Gustáv, Ďuračka František a medzi ďalšieho kupca obyv. vo Francii. V tejto čiasťke ako podnájomníci bývajú: Mária Kurková, Štefan Michalisko a Michal Hagara.</p>	<p>Škola</p>
<p>Stavebná hmota väčšiny budov obce je kameň a surová tehla, ale najnovšie sú stavané budovy z pálenej tehly a škvaro - betónových kvádri. Budovy sú kryté prevažne škridlou cementovou, ktoré v obci vyrába Pavel Kovačech č. d. 58. Niektoré sú kryté eternitom a pálenou škridlou . Slamou kryte ob. domy sú už niet v dvoch prípadoch sú takto kryté ešte pajty a maštale. Obytné domy sú spojené s hospod. Staviskami, ktoré slúžia na uschovanie zemiakov, obilia a slamy Sú to pajty a rôzne šopy.</p>	<p>Stavebná Hmota</p>
<p>V strede obce pri požiarnom skladišti stojí socha Sv. Jána, ktorá bola postavená v roku 1876. Obnovená bola v r. 1928 rodinou Pavla Ondrejku.</p>	<p>Socha Sv. Jána.</p>
<p>V roku 1860 väčšinou majetku obce mali v Rukách dvaja zemania. Jednu stranu obce mala Súľovská a druhú stranu mal Boďo . Zeman Boďo prišiel do Ruskoviec z Kýru, jeho manželka pochádzala z Držkoviec. Po smrti týchto majiteľov (sú všetci pochovaní na Ruskovskom cintoríne), vzali do árendy majetok Jarošovi z Moravy, potom Horú a Dajdbou, ktorí ho mali v rukách až do roku 1912. Vtedy sa majetok rozpredal. Jednu čiastku kúpili bratia Beck z Topoľčian, ktorí ho v r. 1926 odpredali z čiastky tunajším obyvateľom a väčšiu čiastku odkúpil Jozef Kyselica z Bobot - Lehoty. Menšiu čiastku kúpil Ondrej Ševela z Lysej pri Púchove. Zvyčajná miera plôch v obci je merica, 600štv. siah (1 štv. siaha= 3,596m², 1merica je: 21a 57m², čo je1/5ha)</p>	<p>Najstarší obyvatelia</p>
<p>Podoba katastra obce je nepravidelný štvoruholník. Jeho obvod je 3950 siah, čo je: 7.465.50= 7km, 465m. Najväčšia dĺžka (vzduchová čiara) katastru obce je smerom od juhozápadu ku severovýchodu 1450siah t.j. 2740m.a najväčšia šírka katastru je 470 siah, t.j. 889m. Najväčší majetník katastrálnej pôdy je Pavel Lachký, obhospodaruje 18ha pôdy. V roku 1933 najväčším držiteľom pôdy bol neb. Jozef Kyselica s výmerou 98 kat. Táto pôda postupne bola delená medzi deti, ktoré sa osamostatnili a t. č. každý sám obhospodaruje svoju pôdu. Pôda obyčajne do smrti gazdu sa nerozdeľuje. Gazda hospodári spolu s deťmi i vnukmi. Po smrti gazdu rozdelia si majetok medzi sebou deti, keď tých niet tak pokrvní príbuzní medzi sebou. Týmto sa jednotlivé polia delia na menšie čiastky.</p>	<p>Veľkosť chotára</p>
<p>Miestne mená kat. čiastok sú: Horne Lúky, Rakytie, Dolné Lúky, Súdenice, Brezina, Doliny, Skalka, Nad hájne, Hájne, Pažite, Záhumenie, Dlhé, Nad stránie, Medziesky, Podlužné, Kablávky, vyše Resty, niže Resty a Dežerické. Počet popísaných (domových) čísel je v obci 75. Pôvodne v obci bolo len 15 popísaných čísel. Od roku 1926 bolo postavených v obci 21 nových obytných domov. Bezprostredne za domami sú zväčša kuchynské a ovocné záhrady, v ktorých sa najviac pestuje Jablň, slivka, menej už orech, hruška a čerešňa. Na juhovýchodnej časti chotára obce sa nachádzajú pasienky, ktoré sú majetkom býv. urbárikov. Lesov obec žiadnych nemá.</p>	<p>Pomenovanie kat. čiastok.</p>
<p>S katastrálnou obcou Ruskovce susedí na: severozápad obec Malá Hradná, na juhovýchod Horné Ozorovce, na severovýchod Dežerice, na juhozápad Dolné Držkovce. Hranice tvoria cesty mezdne, kamene, priekopy a žel. dráha. Vzdialenosť od susedných obcí je: M. Hradná 3 1/2km , H. Ozorovce 3km, Dežerice 2km, D. Držkovce 1 km. Od okresného mesta Bánovce n/B. 6 1/2km</p>	<p>Susednosť chotára.</p>

<p>Majitelia popisných dom. čísel: číslo domu:</p> <table border="0"> <tr><td>1. Kyselica Rudolf</td><td>39. Ševcech Gustáv</td></tr> <tr><td>2. Šimková Mária vd.</td><td>40. Adamec Jozef</td></tr> <tr><td>3. Bakošová Júlia vd.</td><td>41. Bátora Štefan</td></tr> <tr><td>4. Janech Gustáv</td><td>42. Varhánik Štefan</td></tr> <tr><td>5. Mištinová Adela vd.</td><td>43. Národná škola</td></tr> <tr><td>6. Čahoj Jozef</td><td>44. Varhánik Peter</td></tr> <tr><td>7. Kultúrny dom</td><td>45. Kyselica Fabián</td></tr> <tr><td>8. Špánik Jozef</td><td>46. Adamec Viktor</td></tr> <tr><td>9. Adamec Jozef</td><td>47. Kyselica Ľudovít</td></tr> <tr><td>10. Náhlik Pavel</td><td>48. Mihálik Jozef</td></tr> <tr><td>11. Janech Jozef</td><td>49. Zitta František</td></tr> <tr><td>12. Bátora Štefan</td><td>50. Kovačech Ján</td></tr> <tr><td>13. Čahoj Ján</td><td>51. Adamec Ján</td></tr> <tr><td>14. Lachký Pavel</td><td>52. Kovačech Štefan</td></tr> <tr><td>15. Bročko Peter</td><td>53. Kováčik Jozef</td></tr> <tr><td>16. Matejka Ján</td><td>54. Kovačech Ján</td></tr> <tr><td>17. Šimko Ján</td><td>55. Kyselica Alfonz</td></tr> <tr><td>18. Matejka Matúš</td><td>56. Kováčiková Mária</td></tr> <tr><td>19. Šimko Štefan</td><td>57. Náhlik Samuel</td></tr> <tr><td>20. Líška Štefan</td><td>58. Kováček Pavel</td></tr> <tr><td>21. Ševela Štefan</td><td>59. Kacina František</td></tr> <tr><td>22. Líška Jozef</td><td>60. Kováčech Jozef</td></tr> <tr><td>23. Ševela Peter</td><td>61. Okuliar Štefan</td></tr> <tr><td>24. Šúlovská Katarína</td><td>62. Líška Karol</td></tr> <tr><td>25. Hrvalová (Hagara M.)</td><td>63. Jakúš Rudolf</td></tr> <tr><td>26. Jakúš Jozef</td><td>64. Richtárik Michal</td></tr> <tr><td>27. Hrvalová (Kurková M.)</td><td>65. Bačko Jozef</td></tr> <tr><td>28. Matejkovič Michal</td><td>66. Žel. stanica (Kluska M)</td></tr> <tr><td>29. Hrvalová (Michalisko Št.)</td><td>67. Patro Michal</td></tr> <tr><td>30. Varhánik Ondrej</td><td>68. Kováčik Anton</td></tr> <tr><td>31. Kyselica Gustáv</td><td>69. Kyselica Eduard</td></tr> <tr><td>32. Masaryk Jozef</td><td>70. Kováčech Anton</td></tr> <tr><td>33. Ďuračka František</td><td>71. Richtárik Jozef</td></tr> <tr><td>34. Mokráň Jozef</td><td>72. Adamec Jozef st. a ml.</td></tr> <tr><td>35. Požiarna zbrojnica</td><td>73. Adamec Anton</td></tr> <tr><td>36. Neobývané</td><td>74.</td></tr> <tr><td>37. Kováčik Jozef</td><td>75. Kyselica Anton</td></tr> <tr><td>38. Adamec Peter</td><td></td></tr> </table> <p>Ku dňu 1. júna 1957 je v obci rozostavaných 10 rodinných domov, ktoré nemajú ešte pridelené popisné čísla domov. Budovy neoznačené pop. číslami, sú novostavby, do dňa 1.9. 1957 neobývané.</p>	1. Kyselica Rudolf	39. Ševcech Gustáv	2. Šimková Mária vd.	40. Adamec Jozef	3. Bakošová Júlia vd.	41. Bátora Štefan	4. Janech Gustáv	42. Varhánik Štefan	5. Mištinová Adela vd.	43. Národná škola	6. Čahoj Jozef	44. Varhánik Peter	7. Kultúrny dom	45. Kyselica Fabián	8. Špánik Jozef	46. Adamec Viktor	9. Adamec Jozef	47. Kyselica Ľudovít	10. Náhlik Pavel	48. Mihálik Jozef	11. Janech Jozef	49. Zitta František	12. Bátora Štefan	50. Kovačech Ján	13. Čahoj Ján	51. Adamec Ján	14. Lachký Pavel	52. Kovačech Štefan	15. Bročko Peter	53. Kováčik Jozef	16. Matejka Ján	54. Kovačech Ján	17. Šimko Ján	55. Kyselica Alfonz	18. Matejka Matúš	56. Kováčiková Mária	19. Šimko Štefan	57. Náhlik Samuel	20. Líška Štefan	58. Kováček Pavel	21. Ševela Štefan	59. Kacina František	22. Líška Jozef	60. Kováčech Jozef	23. Ševela Peter	61. Okuliar Štefan	24. Šúlovská Katarína	62. Líška Karol	25. Hrvalová (Hagara M.)	63. Jakúš Rudolf	26. Jakúš Jozef	64. Richtárik Michal	27. Hrvalová (Kurková M.)	65. Bačko Jozef	28. Matejkovič Michal	66. Žel. stanica (Kluska M)	29. Hrvalová (Michalisko Št.)	67. Patro Michal	30. Varhánik Ondrej	68. Kováčik Anton	31. Kyselica Gustáv	69. Kyselica Eduard	32. Masaryk Jozef	70. Kováčech Anton	33. Ďuračka František	71. Richtárik Jozef	34. Mokráň Jozef	72. Adamec Jozef st. a ml.	35. Požiarna zbrojnica	73. Adamec Anton	36. Neobývané	74.	37. Kováčik Jozef	75. Kyselica Anton	38. Adamec Peter		
1. Kyselica Rudolf	39. Ševcech Gustáv																																																																												
2. Šimková Mária vd.	40. Adamec Jozef																																																																												
3. Bakošová Júlia vd.	41. Bátora Štefan																																																																												
4. Janech Gustáv	42. Varhánik Štefan																																																																												
5. Mištinová Adela vd.	43. Národná škola																																																																												
6. Čahoj Jozef	44. Varhánik Peter																																																																												
7. Kultúrny dom	45. Kyselica Fabián																																																																												
8. Špánik Jozef	46. Adamec Viktor																																																																												
9. Adamec Jozef	47. Kyselica Ľudovít																																																																												
10. Náhlik Pavel	48. Mihálik Jozef																																																																												
11. Janech Jozef	49. Zitta František																																																																												
12. Bátora Štefan	50. Kovačech Ján																																																																												
13. Čahoj Ján	51. Adamec Ján																																																																												
14. Lachký Pavel	52. Kovačech Štefan																																																																												
15. Bročko Peter	53. Kováčik Jozef																																																																												
16. Matejka Ján	54. Kovačech Ján																																																																												
17. Šimko Ján	55. Kyselica Alfonz																																																																												
18. Matejka Matúš	56. Kováčiková Mária																																																																												
19. Šimko Štefan	57. Náhlik Samuel																																																																												
20. Líška Štefan	58. Kováček Pavel																																																																												
21. Ševela Štefan	59. Kacina František																																																																												
22. Líška Jozef	60. Kováčech Jozef																																																																												
23. Ševela Peter	61. Okuliar Štefan																																																																												
24. Šúlovská Katarína	62. Líška Karol																																																																												
25. Hrvalová (Hagara M.)	63. Jakúš Rudolf																																																																												
26. Jakúš Jozef	64. Richtárik Michal																																																																												
27. Hrvalová (Kurková M.)	65. Bačko Jozef																																																																												
28. Matejkovič Michal	66. Žel. stanica (Kluska M)																																																																												
29. Hrvalová (Michalisko Št.)	67. Patro Michal																																																																												
30. Varhánik Ondrej	68. Kováčik Anton																																																																												
31. Kyselica Gustáv	69. Kyselica Eduard																																																																												
32. Masaryk Jozef	70. Kováčech Anton																																																																												
33. Ďuračka František	71. Richtárik Jozef																																																																												
34. Mokráň Jozef	72. Adamec Jozef st. a ml.																																																																												
35. Požiarna zbrojnica	73. Adamec Anton																																																																												
36. Neobývané	74.																																																																												
37. Kováčik Jozef	75. Kyselica Anton																																																																												
38. Adamec Peter																																																																													
<p>Povrch chotára je pahorkovitý. Najvyššie miesto chotára je „Skalka“. Kopec Skalka je na východnej strane strmý, na južnej spadlý. Východná strana je porastená ihličnatými stromami, končiar je holý. Relatívna výška kopca je 150 m. Na južnej strane kopca sú pasienky. Najnižšie položené miesto sú „Dolné Luky“. Nimi preteká juhovýchodným smerom potok „Svinica“. Povrch chotára kloní sa na juhovýchod. Pôda chotára je rôzneho zloženia. Nachodí sa pôda piesočná, vápenitá, štrkovitá, glejovitá, pôda červená (červenica) a oráčina. V kat. časti „Nadhájne“ je pôda štrkovitá a vápenitá, v časti „Doliny“ je pôda piesočnatá. V iných častiach chotára je oráčina.</p>	<p>Povaha pôdy.</p>																																																																												
<p>V časti „Skalka“ na pasienku býv. urb. sa nachodí najmladšie uhlie lignit. V roku 1902 boli prevádzané vykopávky v hľadaní uhlia. Vykopávky viedol jeden ing. Za dozoru vtedajšieho hl. slúžneho Zamarózyho. Pri vykopávkach</p>	<p>Uhlie lignit.</p>																																																																												

<p>pracovali i miestny obyvatelia a to: Jozef Mihálik, Michal Masarik, ďalej Viktorín z Dežeríc a Erdek z Rož. Mítíc. Vítali do zeme na viacerých miestach. Pri kopaní nesúvislých vrstvách našli mladšie uhlie. Vykopaného uhlia 1 vagón sa odoslal preč a s ďalším kopaním sa prestalo preto, že uhlie nebolo upotrebitelné.</p>	
<p>Pod Skalkou sú veľké kameňolomy čistého pieskovca, odkiaľ odvážajú kameň domáci obyvatelia na stavby budov. Z kameňa týchto baní je postavená tiež Národná škola. Jaskyne, brala, priepasti, ktoré by turisti navštevovali, sa v chotári nenachádzajú. Z pôdy chotára je 75,6% oráčiny, 1,95% záhrady, 0,78% lúk, 16,5% pasienkov, 5,07% neúrodnej pôdy.</p>	Kameňolomy.
<p>Pôda podľa výnosnosti je stredne úrodná, obrába sa výlučne pluhmi. Z obilia sa pestuje najviac pšenica (žito), jačmeň, raž menej už ovos. Z iných plodín pestuje sa v chotári fazuľa, zemiaky, repa cukrová, kapusta, ľan a konope.</p>	Úrodnosť pôdy.
<p>Obcou pretekajú dva potoky. Na severovýchodnej strane potok Svinica a juhozápadnej strane Malý potok, tiež t. zv. Hradňanský potok. Svinica vyviera vo vrchoch inoveckých spod vrchu Železník (450m). Až po Svinnú tečie smerom východným, potom sa obráti na juhovýchod a vlieva sa pri Bánovciach n/B. do potoka Bebrava. Voda z potoka Svinica slúžila do nedávna na pohon miestneho mlyna. Brehy potoka porastené sú jelšami, vrbami a topoľmi. Na juhozápadnej strane obteká obec Hradňanský potok. Vyviera inoveckých vrchoch spod vrchu Hrachová Skalica (694m). Spočiatku tečie na východ a v chotári obce Ruskovce pod Skalkou ústi do potoka Svinica a dobe sucha býva v ňom veľmi málo vody. Život pri potoku býva čulý. Ženy perú šaty, namáčajú konope a gazdovia napájajú dobytok. Vo vodách oboch potokov nachádzajú sa ryby hlavne belice a jalce.</p>	Vodstvo.
<p>Cez obec vedie štátna cesta Dubodiel - Veronika. O udržovanie cesty v dobrom stave stará sa št. cestná sprava v Bánovciach n/B.</p>	Cesty.
<p>Podnebie obce je mierne. Prevládajú severné vetry. Obec je zo všetkých strán otvorená, proti vetrom ničím nie je chránená. Južné vetry prinášajú obci dažde, severný vietor zase prináša trvalejšie sucho. Obyvatelia určujú poveternosť i podľa prírodných znakov. Keď blízky vrch Inovec je v hmle, očakávajú občania dážď. Ak po západe slnka vidieť na oblohe červené zore, na budúci deň bývajú vetry, keď však slnko zapadá za mraky súdia že príde dážď. Jarné práce na poli začínajú v mesiaci marec a počiatok žnú ražných začiatkom júla.</p>	Poveternostné Pomery
<p>Obyvatelia obce sú pracovitý, až príliš sporiví a nábožní. Voči novotám, zvlášť staršia generácia chová sa s určitou nedôverou. Pre kultúrno – osvetové spolky a podniky prejavuje ešte malo porozumenia. Členovia rodiny žijú spolu. Rodičia s dospelými synmi spolu hospodária na majetku. Majetok sa rozdeľuje medzi deťmi až po smrti otca, kedy synovia ostávajú obyčajne i naďalej pod jednou strechou. Celá rodina ešte do nedávna jedla z jednej misky.</p>	Život Ľudu
<p>Ľud si zachoval ešte mnoho a mnoho rôznych zvykov a obyčají, ktoré môžeme ešte i teraz v mnohých rodinách vidieť. To sú: Pred daním chleba do pece, vlačí žena do cesta tri prsty pravej ruky čo je znak Troch božských osôb. Keď gazda vyháňa statok prvý krát na pole, pokropí ho svätenou vodou, potom ho postiera slepačím vajcom, aby bolo také plné a hladké ako vajce.</p>	Zvyky.
<p>Pri pečení vianočných koláčov upečie sa tiež t. zv. postruheň, do ktorého sa zapravia plody šípkového kra (šípky). Pred Štedrým večerom poláme gazda postruheň na toľko kúskov, koľko má kusov rožného dobytku. Do každého kúska vloží oplátku s petržlenom a dáva to zjesť dobytku, aby mal toľko teliec, koľko je šípok v postruhni zapravené. Pri štedrej večeri prinesie gazda do izby oklejok slamy na znamenie, že Kristus Pán sa narodil tiež na slame. Na nej sa potom do rána spí. Po utierni, uviaže gazda zo slamy, ktorá bola</p>	Vianoce.

<p>prinesená k Štedrej večeri, provieslo, k tomu zoberie sebou tiež sekeru a gazdiná sviečku a idú do ovocnej záhrady. Vyberú si taký strom, ktorý málo rodil alebo vôbec nie. Gazda majúc sekeru na pleci povie pri strome: „Ja ťa vytmem“ čo zopakuje trikrát. Gazdiná mu na to odpovie: „Nechaj ho ešte, už bude rodiť“ a potom obviaže strom provieslom. Po večeri dievky trasievajú strechou domu na ktorom je uložené zbožie. Keď jej vypadne pekné, plné zrno dobre sa vydá, keď ale plané tak sa zle vydá. V ten istý večer po jedle zametá dievča izbu. Smeti vynesie na ulicu, na ktoré si stane. V ktorom dvore počuje hlas psa, do toho domu sa v krátkom čase vydá. Pred Vianočnými sviatkami nazbiera pastier prútov, ktoré roznáša na Štedrý večer po domoch. V každom dome si vyberie gazdiná dva prúty avšak nie holými rukami, ale majúc ruky v zástere – jeden pre kravy a druhý pre ošípané. Za prúty musí dať pastierovi dobre vypiť a do cesty hodne koláčov. Prúty sa po sviatkoch uschovávajú až do prvého vyhánania statku na pole, kedy sa s prútmi poháňa statok. Pred utierňou varia dievky halušky, do ktorých zamiesia kúsky papierikov, popísané mužskými menami. Hodí ich do vriacej vody a keď prvá haluška vyjde na vodu, mena zapísane na papieriku pozrie a je každá istá, že tak sa bude volať jej budúci manžel.</p>	
<p>Keď na jar ide gazda prvý krát z role domov po orbe, oblejú ho vodou, aby bol vždy plný.</p>	<p>Jarná orba.</p>
<p>Veľkonočný pondelok chodia mládenci včas ráno kúpať dievky a zároveň ich korbáčmi vyšľahajú. Po obede nosia dievčence kraslice do hostinstva pre mláďencov, ktoré mládenci predajú a za peniaze pijú a zabávajú sa do rána. Včas ráno na Zelený štvrtok idú sa dievčence účesať pod zelenú vrbu, aby mali dlhé vlasy. Večer na Zelený štvrtok dievky mláďencom sypú do postele mravcov, aby boli usilovní ako mravce. Ráno na veľký piatok chodia kúpať kone do najbližšieho potoka, aby boli celý rok čisté a zdravé.</p>	<p>Veľká noc.</p>
<p>Ľud je menej poverčivý. Poverčivosť o bosoráctve a strašidlách, zvlášť u staršej generácie ľudu sa ešte i doteraz zachovala. O tom svedčí i táto poviedka, ktorú si ľud medzi sebou rozpráva a považuje za holú skutočnosť: Asi v rokoch 1860-1867 žil v obci istý bača menom Porubský Baltazár, ktorého ľud považoval za bosoráka. Ako bača, chcel, aby mu ovce mali mnoho mlieka. Povolal preto svojho najlepšieho priateľa Jozefa Adamca („chamáka“, ako ho ľud prezýval) a odobrali sa pred polnocou na krížne cesty k „Veronike“. So sebou zobrali trojkráľovú kriedu, slepé 9dňové kočence. Na „Veronike“ urobili trojkráľovou kriedou kruh, do neho nakládli ohňa a v hrnci povarili spomenuté kočence, dbajúc na to, aby boli obaja presne v označenom kruhu, by im zlý duch nemohol nič urobiť. Počas varenia počuli v diaľke hrkotať koč s ohnivými koňmi. Keď prišiel pohonič koní až ku nim, opýtal sa ich: „Čo žiadate?“ Na jeho dotaz odpovedal Baltazár Porubský: „Zhora – zdola mlieko.“ Pohonič na jeho odpoveď šibol do koní a zahundral: „Pôjde za mnou druhý koč.“ Adamec Jozef, ktorý to všetko pozoroval len bez slova sedel v kruhu, aby sa mu nič nestalo a čakal s nedočkavosťou, čo sa bude ďalej robiť. Náhodou zodvihol hlavu a uvidel nad sebou visieť kameň ohromných rozmerov na konskom vlase. Chcel vyskočiť z kruhu, ale Baltazár ho zadržal, len aby počkal do konca. Onedlho prišiel i druhý koč, ktorý tak isto učinil ako i prvý. Po odchode druhého koča ešte netrpezlivejšie čakali, čo sa stane, lebo im pohonič povedal, že ešte ide za ním i tretí koč. Obaja mali už i dosť strachu, vidiac nad sebou ozrutný kameň, ktorý ich každú chvíľu mohol zničiť. Konečne prišiel i koč tretí. Zastavil a hneď sa ich pohonič pýtal, čo žiadajú. Na to zas Baltazár odpovedal podobne ako prvému: „Z hora – zdola mlieko“. V tom pohonič zbadal v kruhu bojzlivého Adamca, ktorý sa od strachu už triasol na celom tele i spýtal sa ho: „A Ty čo žiadaš?“ Adamec mu povedal: „Ja nič, pán môj, len domov.“ V tom sa schytil ohromný vietor a Adamca hodilo do trnia. Porubský Baltazár musel potom vlastnou krvou podpísať pohoničovi knihu,</p>	

<p>ktorú mu on k podpisu podložil. Baltazár bojac sa o svoju kožu, podpísal meno svojej nevinnej manželky. Po tejto nočnej príhode odobrali sa obaja domov. Na druhý deň ovce Baltazárove mali toľko mlieka, že im až vemä odpadali a jedna za druhou hynuli. Aby tomuto zlu mohol zabrániť, musel presne na chotár obce zakopať živú najpeknejšiu ovцу zo svojho stáda, aby mu ovce viac nehynuli. Keď videl Baltazár, že nemal z toho žiaden úžitok, nikdy sa neodvážil robiť podobné bosoráctvo.</p>	
<p>Najvyššie miesto katastrálnej obce je Skalka. Od východnej strany obmýva ju potok Svinica. O Skalke rozpráva si ľud túto poviedku: Pred mnohými rokmi žil v obci bohatý pán. Neľúbil sa mu obyčajný príbytok v obci, chcel preto bývať na vyvýšenej mieste na Skalke, v peknom hrade. O jeho zamýšľanom pláne sa dozvedel vtedajší majiteľ uhrovskeho panstva, ktorý bol tých istých náhľadov na založení hradu pri Uhrovci. Pred začatím stavebných prác, staviteľia sa stavili, ktorý skôr hrad vystaví. Stavby začali razom prevádzkať a nik na nič zlého nemyslel. Za par dní už na obidvoch kopcoch, jak pri Ruskovciach tak i pri Uhrovci sa vypínali väčšie múry zamýšľaných hradov. Aké ale bolo prekvapenie robotníkov, pracujúcich pri Ruskovciach, keď ráno idúc pokračovať vo svojej práci, nenašli na Skalke nič, iba holé základy. Staviteľ nedal sa odstrašiť a prácu začal znova konať. Keď ale videl, že každý deň čo postavili, to im do rána zmizlo, nechal prácu stať a v zamýšľanej stavbe hradu už nepokračoval. Až do roku 1919 bolo vidieť pod Skalkou pri potoku kameň veľkých rozmerov, na ktorom boli odtisky rúk a hlavy a čiastočne bol obviazaný reťazou. Ako povest' hovorí, tento kameň niesol zlý duch už pred ranom a keď počul kohúta zakikirkať, nechal kameň ležať pod Skalkou. Že sa nejaká stavba na Skalke prevádzala možno ešte i teraz vidieť po pozostalých a čiastočne už premenených základoch.</p>	Skalka
<p>Ľud svoj ľudový kroj už tiež zanechal, zvlášť ženy a dospelé dievčatá upustili od dedinského kroja a nosia šaty mestské. Dospelé dievčatá nosievali vyšívane rukávce z tenkého alebo tlstého plátna, pruclek (prusliak), porámené letnice (sukňa z bieleho plátna). Ženy na rozdiel od dievčat nosievali na hlavách pekne vyšívane čepce. Tento kroj dospelé dievčatá už úplne zanechali, nosia mestské moderne šaty a len staršie ženy ponechali si z neho už len čepce. Kroj kde-tu ešte uschovávajú jako necennú pamiatku vo svojich truhlách.</p>	Kroj.
<p>Keď niekto v domácnosti alebo v obci onemocnie, to prídu hned' babičky s rôznymi radami a domácimi liekmi. Sú to rôzne byliny, ktoré buďto priamo prikladajú na otvorené rany a opuchliny alebo ich odvarku používajú na vnútorne onemocnenia. Ľud pozná tieto liečivé byliny: Deväťorník (lomikameň) je vraj od deväť nemocí. Repík používajú na otvorené rany vzniknuté porúbaním alebo porezaním ruky alebo nohy. Kamilky sú na žalúdočkové bolenia. Materina dúška upotrebí sa vraj pri bolení zubov a pri opuchlinách. Pýr je vraj na čistenie krvi. Lenová kaša na sbieraniny. Odvar prasličky používajú proti vodnatieľke a pri bolestiach ladveníc. Listy skolociera sú vraj dobré na rany. Odvar čistulienky a čisteca upotrebia pri bolení hlavy a od urieknutia, keď je niekomu z očí. Lopúchy a Jalšové listy sú vraj na opuchliny. Vranie oko na sbieraniny. Hluchavka (ľudové meno – mŕtva žihľava) je vraj od lúpania nôh a rúk. Brezové lístie radia tomu, kto má vôšky, svrbenie a bôľ prstov na nohách. Šípový kvet je od močenia a slez je na rany. Centaria a polinka od bolenia žalúdka, pľúcnik a lipový kvet proti kašľu. Doba, kedy radili na rany pavučiny, už zašla. Tieto byliny zbierajú v dobe kvetu a sušené uschovávajú.</p>	Ľudové liečenie.
<p>Svojej reči si ľud veľmi neváži. Používa v reči i cudzie slová. Z reči maďarskej a Nemeckej (na pr. šnuptichel, perse, kišašonka) ktoré im utkveli v pamäti ešte z doby predprevratovej.</p>	Reč.
<p>Svetová vojna</p>	Mobilizácia

<p>Dňa 12. augusta 1914 slnko milo sa usmievalo na zem a nemilosrdne ohrievalo pracujúci ľud. Po poli bolo počuť cvengot kosa a spev škovránka, ktorý sa vznášal vysoko v povetrí. Bol čas žatvy. Mužovia tešiac sa hodnej úrode, netušili, čo má prísť o par dní. V ten deň do not. úradu v Dol. Držkovciach priniesol úradník z okr. Úradu mobilizačné vyhlášky, ktoré notár hneď vydal príslušným starostom na bubnovanie v obci a vyvesenie na úradné tabule. V mob. vyhláškach stálo, aby všetci bývalí vojaci do 37 rokov ihneď nastúpili vojenskú službu. Na druhý deň nastala doba ťažkého lúčenia. Chlapi, zanechajúc prácu na poli, lúčili sa od svojich najmilších. Lúčili sa, vediac, že sa snáď už neuvidia. Spočiatku si mysleli, že vojna skončí v krátkej dobe, čo ale každého sklamarilo. Chlapi zanechali svoje manželky a deti krutému osudu, aby dokončili prácu zverenú mužom a živili celú rodinu. Podľa vyhlášky A zo dňa 31. júla 1914 o všeobecnej mobilizácii v niekoľkých dňoch ťažkú vojenskú službu z tunajšej obce nastúpili: Jozef Mihálik, Augustín Masaryk, Florián Šimko, Jozef Jakúš, Vavrín Čahoj, Jozef Kováčech, Jozef Adamec, Štefan Šimko, Jozef Bročko, Jozef Grznár, Gašpar Mokráň, Pavel Kováčech a Ernest Otto. Z tunajšej obce boli odvedené dva kone a 1 voz, ktorý musel dodať Pavel Lachký. Ponevač vojna nebrala žiaden koniec a vojakov z fronty ubývalo, museli sa rady padlých dopĺňovať novými mužskými silami. Z toho dôvodu na jeseň prvého roku vojny boli nariadené odvody všetkých mužov, ktorí predtým neboli vojakmi. Pri týchto odvodoch bývalí nevojaci 18-42 ročný boli odvádzaní a po krátkom výcviku vo zbrani posielali na bojisko. Z tunajšej obce nastúpili: Jozef Adamec ml., Tomáš Adamec, Jozef Varhánik, Jozef Kováčech a Gustáv Janech. Ponevač mužovia rodín, ako živitelia rodín boli na vojne, a výživa domácich bola ohrozená, dostávali príspevky od úradu.</p>																									
<p>Na začiatku vojny štát zrušil zlate peniaze, do konca roku 1914 strieborné, neskoršie niklové a bronzové. Zrušenie týchto bolo nahradené vydaním veľkého množstva papierových korún a tiež dvadsaťhaliernikov a dvojhaliernikov zo železa.</p>	Drobné.																								
<p>Štát rekviroval zbožie, dobytok, zemiaky a iné. Ľudia si museli všetko kupovať na lístky, ktoré boli vydávané chlebovými komisiami. Obilie ľudia museli mlieť na mlecie výkazy, ktoré vydával mat. úrad a prideliť na každú dušu určité množstvo múky. V mlynoch boli prísne prehliadky a zbožie mleté bez výkazov bolo bez náhrady zabavené. Ľud, aby sa vyhol rekvirovaniu schovával zbožie a potravné články po podvaloch, zakopával do zeme, zahrabal do slamy atď. V roku 1917 boli častejšie rekvirácie na hovädzí dobytok, takže nastal nedostatok mlieka. Tiež nebolo možno dostať petrolej a kto si ho mohol nejako zadovážiť musel zaň draho zaplatiť a to len potravnými článkami. Mydla bolo veľmi málo a domáce gazdinky si ho varili z masti s lúhovým kameňom. O fajčenie bola snáď najväčšia bieda. Štát prideliť málo tabaku a preto chlapi pestovali ho doma, práve tak ako sa varilo i pivo v domácnostiach. Štát potrebujúc peniaze na válečné potreby, vypísal válečné pôžičky. Ľudia boli vyzvaní zvlášť tí, ktorí neboli na vojne, aby upísali válečnú pôžičku. Po prevrate tieto pôžičky sa stali takmer bezcennými. Kto sa usiloval ich predať, predal ich s menšou stratou.</p>	Rekvizícia.																								
<p>Ku koncu války ceny jak životných potrieb tak i priemyselných výrobkov boli vysoké. Platy a zárobky boli zase veľmi malé.</p> <table data-bbox="284 1722 974 1997"> <thead> <tr> <th>Tovar:</th> <th>r.1914</th> <th>r.1918</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1q pšenice</td> <td>14.-K</td> <td>300-400 K</td> </tr> <tr> <td>1q zemiakov</td> <td>4.-</td> <td>250.-</td> </tr> <tr> <td>kôň</td> <td>400.-</td> <td>15.000-20.000.-</td> </tr> <tr> <td>krava</td> <td>150-300.-</td> <td>4.000-5.000.-</td> </tr> <tr> <td>prasa</td> <td>15.-</td> <td>250-400.-</td> </tr> <tr> <td>topánky</td> <td>5-10.-</td> <td>150-200.-</td> </tr> <tr> <td>podrážky</td> <td>1.-K</td> <td>20.- K</td> </tr> </tbody> </table>	Tovar:	r.1914	r.1918	1q pšenice	14.-K	300-400 K	1q zemiakov	4.-	250.-	kôň	400.-	15.000-20.000.-	krava	150-300.-	4.000-5.000.-	prasa	15.-	250-400.-	topánky	5-10.-	150-200.-	podrážky	1.-K	20.- K	Ceny.
Tovar:	r.1914	r.1918																							
1q pšenice	14.-K	300-400 K																							
1q zemiakov	4.-	250.-																							
kôň	400.-	15.000-20.000.-																							
krava	150-300.-	4.000-5.000.-																							
prasa	15.-	250-400.-																							
topánky	5-10.-	150-200.-																							
podrážky	1.-K	20.- K																							

oblek	20.-30.-	500.-600.-	
košeľa	2.-	30.-50.-	
klobúk	1-3.-	50.-80.-	
1kg múky	0,20 hal.	10.-20.- K	
1kg hov. mäsa	1.- K	10.-20.- K	
1kg bravč. mäsa	1,20 K	15.-20.- K	
1kg masla	1,50	20.-30.-	
1l mlieka	17 hal.	2.-3.- K	
1 vajco	2 hal.	1.-2.- K	
1m bavl. látky	0,20 hal.	20.-30.- K	
1m vln. látky	5-6 K	150-200 K	
1 cigara	5 hal.	1-2.- K	
1l petroleja	25 hal.	2-3.- K	
1 cigareta	2 hal.	20-30 hal.	
1l kvitu (špiritus)	80 hal.	40-50 K	
1 flaška piva	30 hal.	2-3 K	
<p>Koncom októbra 1918 Nemci a Maďari boli premožení. Cely národ sa tešil, že je koniec strašnej vojny. A plesal radosťou najmä preto lebo striasol zo šije svojej takmer tisíc ročné jarmo. Česi a Slováci sa spojili a utvorili spoločnú vlasť: Československú republiku. Po svetovej vojne bolo na ľud ešte horšie ako pred ňou . nebolo tabaku pre fajčiarov ktorí museli fajčiť len lístie z rôznych bylín. Nestačila zásoba cukru, takže ľud si varil sirup s cukrovej repy a takto bolo so všetkými potravinovými článkami.</p>			
<p>V roku 1918 sa veľmi rozmohla v obci v obci červienka, ktorá zúrila tu dlhú dobu. Poddala jej jedna osoba. V roku 1918 sa narodilo v obci 6 detí, manželský sviatok nebol uzavretý ani jeden. Zomrelo 5osôb, najstarší Adamec Jozef, ktorý sa dožil 61rokov</p>			Červienka.
<p style="text-align: center;">Rok 1933.</p> <p>V stredu dňa 1. marca pri pravidelnom odvode v Bánovciach n/B. Z tunajšej obce z 8-ych uznaní boli spôsobilými k činnej službe vojenskej Pavel Lachký, Štefan Líška st. a Štefan Líška ml.</p>			1933 Odvod.
<p>V tomto roku predal Ján Snopek zo Sedličnej, Jozefovi Brindkovi a manželke Júlii r. Adamec 2 meričnú rolu na „Hájnom“.</p>			Zmeny držieb.
<p>V obci narodilo sa 5 detí, zosobášených bolo 3 osoby, zomrelo 6 osôb, najstaršia Verona Trubačová, dožila sa 85 rokov.</p>			Pohyb obyv.
<p>Dňa 8. júla Jozef Kováčech, hostinský utrpel vážne poranenie na pravej ruke v lokti, spadnúc z kola dolu brehom do Držkoviec, následkom spadnutia retiazky.</p> <p style="text-align: center;">Osvetová činnosť</p> <p>Osvetová činnosť v obci začala sa rozvíjať až v roku 1925 kedy obec zo štátnou sekvenciou postavila št. ľudovú školu. Hlavnú zásluhu o rozvoj osvety v tých rokoch mal a do jeho odchodu z obce mal Vojtech Igaz, učiteľ. Jeho úmyslom bolo v obci zohrať čím viac div. predstavení aby sa mládež naučila verejne vystupovať. Z počiatku to šlo ťažko, pretože mládež nemala vlastného javiska, ale na každú hru sa muselo javisko požičiavať. Hoci to bolo spojené s veľkými výdavkami, predsa V. Igaz nacvičil mládež div. hru „Zlaté srdce alebo Obeta detinskej lásky“ ktorú zohral ako prvé div. predstavenie v obci dňa 22. mája 1927. Ďalšie div. predstavenia pod dozorom Miestneho hasičského zboru sa zohrali: dňa 26.12.1928 „Jezuliatko“, 31.12.1928 „ Ženský zákon“, 3.11.1929 „Slovenská sirota“, 1.júna 1930 „Nepriateľ žien“, a „Vykopaná žena“, 31.12.1930 „Križ pod lipami“. Obecenstvo z počiatku nechápalo veľký význam divadla, neskôršie ale začínali niektorí ceniť ťažkú prácu spojenú zo zariadením divadla a mali väčšie porozumenie preň. Nájdu sa však ešte i teraz občania, ktorí divadlo považujú za nemravnú vec a radšej si vysedia hodiny v hostinci, ako by mali obetovať korunu na divadlo.</p>			Úrazy.

Jako som hore spomenul, mládež nemala dosiaľ javiska, preto na jar r. 1931 začalo sa pracovať na javisku. Pri práci pomáhali: V. Igaz učiteľ, R. Mihálik, J. Mihálik st., Jozef Adamec a Ján Čahoj. Javisko stálo celkom 1106.-Kčs. Prvé div. predstavenie na novom javisku sa zahrlo dňa 26.4.1931 „Keď mesiačik svietil“. Ďalšie sa zahrli 5.6.1931 „Noc slova Božieho“, 28.6.1931 „V zajatí čierneho draka“, 8.11.1931 „Kamenný chodníček“, 27.12.1931 „Otče náš“.	Stavba javiska.
Hore uvedené div. predstavenia mali v rukách miestni hasiči, ktorí s čistým pódium zle hospodárili a dlžoba javiska sa nemohla splácať. Na návrh R. Michálika založený bol v obci Ochotnícky divadelný krúžok dňa 27.marca 1932. Predsedom spolku bol zvolený Vojtech Igaz, učiteľ. Krúžok počítal 27 členov. Členský príspevok ročne činil 2.-Kčs. Pod protektorátom ODK boli zahrané nasledovné div. hry: 8.5.1932 „Ďuro ide na svadbu“ „a Pávik“, 26.12.1932 „Nájdené dieťa“, 19.2.1933 „Hrob lásky“ a „Dedinský holič“, 28.5.1933 „V službe lásky“, 28.10.1933 „ku sirôt čsl. legionára“. Ďalšie div. predstavenie bolo zahrané dňa 5.11. 1933 „Falošný agent“ a „Auto“, 24.12. a 26.12.1933 „Štedrý večer siroty“.	Ochot. div. Krúžok.
V roku 1933 v mesiaci júli bola teplota až 40°C. V decembri z 8.-9.dec. zima -21°C. Až na tieto veľké výkyvy, bolo počasie dosť mierne, hodne zrážok a leto pekné a teplé.	Počasie.
Dňa 29.dec. bola obecná knižnica prenesená zo št. ľud. Školy k obecnému starostovi. Obecným knihovníkom bol zvolený A. Mihálik. Knižnica počítala koncom roku 70 kníh	Obecná knižnica.
V tomto roku chodili do vyšších škôl V. Mihálik, VI.tr. reál. Gymn. V Trenčíne, Emília Miháliková, Jozefína Adamcová a Ján Grznár do št. mešt. školy v Bánovciach n/B.	Študenti.
V roku 1933 na jeseň prihlásili sa ako nezamestnaní: Jozef Janech, Peter Adamec, Jozef Líška a Ján Matejka, avšak ob. soc. komisia ich prihlášky zamietla a pridel lístkov zo št. stravovacej akcie im nebol okr. úradom priznaný.	Nezamestnanosť.
Rok 1934	1934
V pondelok dňa 5. marca pri pravidelnom odvode v Bánovciach n/B. zo 7-ich z tunajšej obce boli spôsobilí k činnej voj. službe uznaný: Pavel Bročko, Ludevít Kyselica a Rudolf Otto.	Odvod.
V tomto roku predal Gustáv Janech, roľník, Jozefovi Brindzovi 1 mericu poľa na „Hájnom“.	Zmeny držieb.
Behom roka vystavili Jozef Brindza, Gustáv Janech, Štefan Bátora a Jozef Mokráň obytné rodinné domky.	Stavby.
V obci narodilo sa 6detí, zosobášený bol jeden pár. Zomreli 3 deti.	Pohyb obyvateľstva.
Dňa 24.mája bola Helena Ottová i s deťmi súdnou komisiou vyprataná z bytu a mlyna. Mlyn potom kúpil od Amálie Ottovej – František Kacina	Mlyn.
ODK zohral: dňa 8.4.1934 div. hru „Ženský zákon“ a „Voľby“, 26.8. „Jánošík“ na školskom dvore s veľkým úspechom. 24.12. „Posol“ 26.12.- „Otče náš“.	Osvetová činnosť.
Kultúrny dom.	
Výbor ODK na svojom zasadnutí dňa 13.februara 1934 sa rozhodol, že prikróčí začiatkom roku 1935 ku stavbe kultúrneho domu s podporou Krajského úradu a miestnej obce. Na podaní žiadosť div. krúžku na Krajský výbor, udelil tento krúžku podporu na stavbu kult. domu a jeho zariadenie 4.000.-Kčs. ,ktorá má byť vyplatená do konca r. 1934. Dňa 2. septembra zasadalo obecné zastupiteľstvo ohľadom stavby kult. domu. Po vysvetlení stavu vecí taj. krúžku R. Mihálikom, občania jednohlasne prisľúbili svoju pomoc pri prevádzaní stavby. Pozemok pod kult. dom daruje obec na ob. pasienku zv. „Pastierňa“. Pri zbierke konanej dňa 4.septembra obetovali na stavbu kult. domu:	

<p>Ján Danko 10.-Kčs Frant. Kacina 10.- “ Samuel Náhlik 20.- “ Vojtech Igaz 100.- “ Jozef Adamec ml. 20.- “ Ján Greguš 10.- “ Jozef Kovačech, host. 6.- “ Jozef Bročko 5.- “</p> <p>Na podanú žiadosť ODK na Krajský úrad, povolil tento verejnú zbierku na území celého Slovenska na stavbu a zariadenie kult. domu s platnosťou do 31. mája 1935. Zbierka bola prevedená cestou okr. úradov a not. úradov zbierkovými hárkami počtom 3500kusov. Zbierka vyniesla sumu 4.000.-Kčs. Dňa 29.novembra započala sa práca zlamaním kameňa na stavbu kult. domu. Kameň lámali: Jozef Kovačik, host., Jozef Mihálik, Ján Čahoj a Rudolf Kováčech.</p> <p>Na podanú žiadosť ODK na Krajský úrad, povolil tento verejnú zbierku na území celého Slovenska na stavbu a zariadenie kult. domu s platnosťou do 31. mája 1935. Zbierka bola prevedená cestou okr. úradov a not. úradov zbierkovými hárkami počtom 3500kusov. Zbierka vyniesla sumu 4.000.-Kčs. Dňa 29.novembra započala sa práca zlamaním kameňa na stavbu kult. domu. Kameň lámali: Jozef Kovačik, host., Jozef Mihálik, Ján Čahoj a Rudolf Kováčech.</p>	
Rok 1935	1935
Dňa 7. marca boli odvedení k voj. službe: A. Mihálik, Rudolf Adamec I., Rudolf Adamec II. A Jozef Jakúš.	Odvod.
V tomto roku predal Pavel Lachký, roľník, Vincentovi Kyselcovi na kone „Vrchy“ viac poľa ornej pôdy.	Zmeny držieb.
V obci behom roku sa narodilo 7 detí, zosobášené boli 2 páry. Zomrelo 7 ľudí, a z toho 2 deti. Najstaršia Katarína Šimková 83 ročná.	Pohyb obyvateľstva.
Dňa 19. a 26. mája boli prevedené voľby do N.S. , krajiny a okresu. Z politických strán obdržali: Hlink. Slov. ľudová č.7 119hlasov, Rep. strana rem. a mal. ľudu č.1 8 “ Soc. dem. strana č.3 2 “	Voľby.
Dňa 18. dec. bola prevedená tiež voľba prezidenta republiky, keďže doterajší Dr. T.G.Masaryk sa pre chorobu vzdal funkcie. Za nového prezidenta bol 339 hlasmi zvolený Dr. E.Beneš.	
ODK zohral dňa 29.9. hru „Bačova žena“, 26.12. „Jezuliatko“. Dňa 21. júna započala sa stavba kult. domu. Práce dobre pokračovali, takže v mesiaci október už bola stavba i pod strechou. Stavbu prevádzal mur. remeselník Rudolf Ševčík z Dol. Držkoviec. Murárska práca bez materiálu stala 2.800.-Kčs. U vchodu v ľavom rohu budovy asi 1m výšky je zamurovaná fľaša s pamätným spisom. Ponevač div. krúžok sa zaoberal zo stavbou kult. domu, hralo sa menej div. predstavení.	Osvetová činnosť.
Začiatkom júla bolo tiež prikončené k stavbe železo - betónového mosta cez potok Hradňanský. Stavbu prevádzal Ing. Jaroslav Ročák z Trenčína, za zjednanú sumu 153.000.-Kčs. Stavba mosta bola dokončená až v roku 1936.	Stavba mostu.
Rok 1936.	1936
V stredu dňa 25. marca pri pravidelnom odvode v Bánovciach n/B. z 3chlapcov boli odvedení všetci a to: Rudolf Jakúš, Rudolf Kováčech a Ján Kováčech.	Odvod.
Behom roka vystavali svoje rodinné domy: František Zitta, Jozef Kyselica a Pavel Kováčech.	Stavby.
V obci behom roku sa narodilo 10 detí, zomreli 2 osoby, zosobášené boli 3	

páry.	
V tomto roku z rozkazu okresného úradu bola zahájená činnosť civilnej protileteckej obrany. Veliteľom bol zvolený Vojtech Igaz, učiteľ. CPO má za úkol poučiť a nacvičiť domáce civilné obyvateľstvo, ako sa má zachovať v prípade leteckých útokov a let. bombardovania obce.	CPO.
Žatva začala hneď začiatkom mesiaca júla a skončila sa behom pár týždňov po pekných slnečných dňoch. Mlatba do polovice augusta bola úplne skončená	Žatva.
Behom roku bola dokončená stavba železo – betónového mostu v dedine cez potok hradňanský. Tento most a prípojky ciest značne okrášlili obec.	Stavba mosta
Dňa 6. sept. Zohral div. krúžok v novostavbe kult. domu div. predstavenie „Obeta spovedného tajomstva“. Hoci počasie nebolo veľmi priaznivé, návšteva bola pekná. Po div. predstavení bola tanečná zábava	Div. predst.
Dňa 1. novembra navštívil naše hl. mesto Bratislava náš blízky spojenec a náš priateľ, rumunský kráľ Karol II. Tejto návštevy sa zúčastnil aj prez. rep. Dr. Eduard Beneš. Dokázal týmto svoje priateľstvo a spoluprácu s naším štátom. Všade bol srdečne vítaný.	Kráľ Karol II. návšteva.
Dňa 30. augusta bol v okresnom meste odhalený pomník slovenskému básnikovi a veľkému buditeľovi slovenského ľudu L. Štúrovi. Pomník postavilo združenie akademikov bánovského okresu	Pomník L. Štúra.
Rok 1937.	1937
Pri pravidelných odvodoch v Bánovciach n/B. odvedení boli: Viktor Adamec, Ján Kováčech, Ján Granár, Štefan Šimko a Vojtech Mihálik.	Odvody.
Behom roku narodilo sa v obci 7 detí, 2 osoby zomreli a 3 páry boli sobášené.	Pohyb obyv.
Ochot. div. krúžok zohral behom roka 2 divadelné hry a to: 2. mája „Tolorosa“ a dňa 26. decembra „Jakub a Tekla“.	Div. predst.
V obci celý rok panoval kľud a poriadok, hoci svetové udalosti sa zaťahovali čiernym mrakom. Nemci na čele s Hitlerom chystali sa na začiatok II. Svetovej vojny, ktorou si chceli opanovať celý svet. Taký bol plán Hitlera. Vrelo napätie i na Slovensku. Začal boj medzi polit. stranami a ľudia očakávajú nemilú budúcnosť v nasledujúcich rokoch.	
Rok 1938 a 1939.	1938 1939
Rok 1938 bol rokom veľmi búrlivým. 6. októbra Faš. Strana Slovenska sa zišla v Žiline kde bol vydaný manifest a 7. okt. Ústredná vláda v Prahe uznala a schválila slovenskú buržoáznú vládu, na čele s Dr. Tisom. Dňa 14. marca bol vyhlásený Slovenský štát. Štát pod dozorom a priamym riadením Adolfa Hitlera. Slovenský ľud padol pod ťažké jarmo. Komunistická strana dáva sa do ilegálnej činnosti. Započalo stíhanie proti verným členom strany.	
V jeseni 1939 bolo prevedené slávnostné otvorenie kultúrneho domu, ktorý sa staval celé 4 roky. Otvorenia domu sa zúčastnilo veľa obyvateľstva celého okolia. Otvorenia sa zúčastnil aj predseda vlády Dr. J. Tiso a iní členovia vlády a rôzni hostia z okresu. 26. októbra bola voľba prez. Slov. štátu. Za tohto bol zvolený Dr. Tiso.	Kult. dom.
6. septembra 1939 notára Svätokrížneho vymenil v Dol. Držkovciach, notár František Martiš. V jeseni bol taktiež zvolený nový starosta obce a to Jozef Adamec ml., miesto doterajšieho Jozefa Mihálika.	Zmena Ved. Úradu
Zima r. 1939 prišla veľmi včas a bola veľmi tuhá.	
1940.	1940
Januárové studené dni sa ani trochu nezmiernili, ba zimy ešte viac pribúdalo. Snehu bolo v závejoch až 6 metrov. Premávka na trati bola nepravidelná pre snehové záveje. Sneh trval ešte v aj marci a v apríli. Siat' sa začalo až koncom apríla. Ovocné stromy počas veľkej zimy povädli a tie, čo zakvitli, mráz zničil, takže ovocia vôbec nebolo. Na jar hostinský Kováčik Jozef urobil prístavbu k hostincu. Žatva bola daždivá. V jednom dni prišla taká víchrica, akej ani najstarší občania nepamätajú. Obilie na hrstiach bolo	

<p>rozmetané po poli. V dedine spadlo niekoľko komínov a poškodené boli strechy domov. Aj na kultúrnom dome spadol komín. Na obilie boli vydané keniaky a počas mlatby sa do nich zapisovalo vymlátené obilie. Túto novotu neochotne občania prijali. Život v obci plynul stále normálnym tempom. Nič zvláštneho sa neprihodilo. Vojná stále trvá ale ľudia si na ňu pomaly zvykajú a strach z vojny mizne. Mlynár Kacina zväčšil a modernejšie upravil mlyn. V tomto roku sa začala stavať aj cesta z Ruskoviec do Malej Hradnej.</p>	
<p>Rok 1941.</p> <p>Zima, ktorá koncom roku 1940 bola veľmi tuhá, začiatkom roka povolila. Pomáli sa otepľovalo a ľudia čakali jar, aby mohli siať. Vo februári sa vzdal úradu starostu obce Jozef Adamec ml., jeho funkciu prevzal námestník predsedu Jozef Šimko. Voľba nového starostu bola prevedená v máji. Zvolený bol Jozef Šimko, bývalí miesto – starosta. Jar bola dobrá a na poli sa začalo pracovať už v marci. 22. júna vypukla Rusko – Nemecká vojna. Bola vyhlásená mobilizácia. Od 23. júna do obce prichádzali povolávacie lístky k nastúpeniu voj. služby. Z obce odišlo hodne chlapcov na vojnu. Boli vzaté aj vozy a kone, ktoré sa vrátili asi behom 14dní. Pociťoval sa nedostatok múky. Začala bieda, lebo potraviny boli disponované pre bojujúce armády a slov. ľud musel zásobovať aj nemecké vojsko. V tomto roku nastali mnohé zmeny pre obyvateľov. Každý gazda – roľník dostal obilný výkaz, kde musel presne udať, koľko obilia vymlátil. Mohol si ponechať len obilie na sejbu a k tomu pre výživu 240 kg na každú osobu na celý rok. Toto opatrenie vyvolalo v obci veľkú nespokojnosť. Kríza vojny sa zväčšuje. Nedostatok sa prejavuje v niektorých potravných článkoch. Na lístky bol zavedený odpredaj cukru, ryže, múky a iné. Na lístky bol zavedený aj odpredaj obuve. Každý občan si mohol do roka zakúpiť len jeden pár obuve a jednej podrážky. Lístky vydával notársky úrad. Div. krúžok zohral hru „Kubo“. Účasť na tejto bola veľká, táto bola ovplyvnená postavičkou sochy sv. Jána, ktorá stojí pri miestnom hostinci. Posviacku previedol dekan L. Šimek z Malej Hradnej. Z parcelovania židovských majetkov obci pribudlo ob. majetku v h. ú. M. Chlievany od Býv. maj. Linkenberga. Aj niektorí občania dostali prídely ako Šimko Jozef, Kyselica Vincent atď. Behom roka zomrel Adamec Gregor, starý zvonár a hlásnik. Tento úrad zastaval asi 30 rokov. Je koniec roku, ale zimy ešte nebolo žiadnej a stále len prší a je mnoho blata.</p>	1941
<p>Rok 1942.</p> <p>Behom roku narodilo sa v obci 7 detí, zomreli 3 osoby, sobáš nebol uzavretý žiaden. V tomto roku si postavila rodinný dom Júlia Bakošová. V tomto roku sa tiež dokončila stavba cesty na Malú Hradnú, ktorá už bola vo veľmi zlom stave. Počasie bolo premenlivé, zima dlho trvala a leto bolo veľmi horúce. Úroda bola dobrá a sa včas dostala do komôr. Svetová vojna trvala naďalej a útrapy obyvateľov sa zväčšovali. Potravín a priem. článkov sa čím ďalej tým menej dostávalo ľuďom.</p>	1942
<p>Rok 1943.</p> <p>V apríli bola prevedená zmena na mat. úrade v osobe vedúceho a to miesto Martiša Františka prišiel Koloman Marčík. Taktiež miesto kame. pam. Petra Krchu, prišiel Aladár Mucha. Behom roku prišlo ďalšie tvrdé opatrenie a to povinné odovzdávanie kravského mlieka. Zberateľkou mlieka bola v obci poverená Paulina Kováčiková. Nastala zmena v úradnom názve starosta obce. Boli nové názvy a to: „vládny komisár“. Behom roku sa narodilo 6 detí, 3 osoby zomreli a 2 pary boli zosobášené. Povinné odovzdávanie slaniny sa proti min. roku veľmi zlepšilo. Z doterajších 5kg slaniny, odovzdanej z každej zabitej ošípanej ťažšej ako 90kg, sa znížilo na 3kg pre toho, kto si ošípané vychová doma. Kto si ošípané kúpi a túto nechová pred zabíjačkou aspoň 3mesiace, musí odovzdať 5 kg slaniny. Zberačkou slaniny bola Kováčiková Paulína. Počasie na jar bolo pekné a poľné práce boli začaté už začiatkom marca. 4. júla prišla veľká búrka s ľadovcom, ktorý značne zničil</p>	1943

<p>dozreté obilie. Polom nastali veľké horúčavy a žatva a mlatba rýchle skončila. Pre veľké sucho boli poľné jas. Práce tvrdé a práca pomaly ubývala. Zima bola tvrdá a napadlo hodne snehu. Obec na príkaz NÚZ – u musela v tomto roku odovzdať 22 kusov hov. dobytku. 22. decembra bola obec slávnostne zapojená na el. sieť, ktorú občania tak túžobne očakávali. Slávnosti sa zúčastnili: župan Trenč. Župy Dr. Vojtech Kállay, šef – inž. firmy Tiberyhien, Trenčín a. Just a iní vzácní hostia.</p>	
---	--

Týmto skončil funkciu kronikára RUDOLF MIHÁLIK. Jeho funkciu prebral rozhodnutím MNV Jaromír Janírek. Ten spísal chýbajúce roky , a pokračoval až do roku 1980.

<p>V roku 1957 začal prepisovať obecnú kroniku a prakticky aj skončil svoju činnosť a prácu kronikár obce Ruskovce RUDOLF MIHÁLIK, narod. 13.11.1913. Kroniku prepísal po roky 1944-45. Ďalej ju ani nedopísal ani chronologicky nepokračoval po rokoch.</p>	
<p>Uznesením rady MNV zo dňa 2.4.1982 bol do funkcie kronikára navrhnutý a odsúhlasený Ing. Jaromír Janírek, občan Ruskoviec od r. 1970.</p>	Nový kronikár
<p>Kronika bola predchodcom ukončená po rok1944-45 a nastal problém ako doplniť chýbajúce ročníky, aby údaje boli správne a presné.</p> <p>Rada MNV si prizvala na svoje zasadnutie starých obyvateľov obce a zaznamenávala najdôležitejšie udalosti od roku 1945. Ďalšími zdrojmi informácií boli:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kronika miestneho JRD, založená v roku 1957 - správy a zápisnice riaditeľov miestnej školy , kde sú uvedené aj mimoriadne udalosti zo života obce - kronika ZPOZ , založené r.1969 - kronika miestnej telovýchovnej jednoty a jej turistického odieľu <p>Ani po preštudovaní vyššie uvedených materiálov nebolo možné zistiť všetky závažné otázky zo života obce a dopísať 37 rokov. Rada MNV preto rozhodla zhrnúť udalosti vždy za 5 rokov a v jednotlivých rokoch zaznamenať podstatné a dostupné udalosti.</p>	Dopisovanie kroniky
ROKY 1944-45	1944
<p>V júli roku 1944 na Kopáči medzi Dolnými Držkovcami a Ruskovcami americkými lietadlami zhodené 3 bomby. Jedna bola časovaná a vybuchla až o 3 dni. K zraneniu obyvateľov nedošlo.</p> <p>Naša obec bola oslobodená 5.apríla 1945. Po boku sovietskej armády bojovala v oblasti našej obce aj rumunská armáda. V objekte Skala bol zabitý major rumunskej armády.</p> <p>Pre ochranu majektu bola vytvorená milicionárska jednotka v počte 16 občanov.</p> <p>V roku 1945 pri ústupe Nemci zničili celú železničnú trať až po Trenčín. Po oslobodení sa občania aktívne brigádnicke zapojili do jej obnovy a práce skončili v tomto roku.</p> <p>Bola obnovená činnosť strany. Predseda – Michal Patro – občan Ruskoviec</p>	Ukončenie vojny

ROKY 1946-50	
<p>Toto obdobie bolo i pre občanov poznačené prácou na obnove národného i súkromného majetku zničeného vojnou.</p> <p>V roku 1946 sa konali voľby do MNV. Za predsedu bol zvolený ČAHOJ JOZEF</p> <p>Riaditeľom školy bol VOJTECH IGAZ, ktorý mal na starosti všetku osvetovú prácu v obci.</p>	1946
Za riaditeľa školy bol vymenovaný VILIAM ČUNDERLÍK. VOJTECH IGAZ odišiel do dôchodku	1948
16.12.1949 bola založená organizácia Zväzu žien – jej prvá predsedníčka bola TUPÁ ZUZANA. O rok neskôr bola premenovaná na Výbor žien pri rade MNV.	1949
Pri voľbách bol zvolený za predsedu MNV ŠTEFAN ŠEVELA. Predsedom KSČ bol MICHAL HAGARA	1950
ROKY 1951-55	
Pri starom kultúrnom dome boli pristavené 2 kancelárie pre MNV.	1951
Do školy prichádza nová riaditeľka – JOLANA HAASOVÁ. Predchádzajúci riaditeľ bol prepustený.	
Zima 52' bola veľmi tuhá s množstvom snehu a veľké záveje ochromili dopravu na cestách a železnici.	1952
1.6.1953 bola prevedená menová reforma. Peniaze sa menili v kurze 1:5. Týmto bol zároveň odstránený lístkový systém.	1953
Cez obec začal premávať autobus	
16.mája 1954 sa konali voľby. Za predsedu bol zvolený ŠTEFAN ŠEVELA, tajomník MICHAL HAGARA	1954
1.4. boli znížené ceny tovaru až o 20 % - bolo to už v poradí tretie zníženie cien.	
28.11. sa konali voľby do SNR a NZ	
Vo februári založená pionierska organizácia v miestnej škole.	
20.8. zabil blesk na „POHORENOM“ B. ČAHOJOVÚ	1955
Na škole bolo založené Združenie rodičov a priateľov školy.	
Školský rok bol ukončený predčasne – konala sa Prvá Československá spartakiáda v Prahe	
ROKY 1956-60	
V tomto období sa rozšírila obec, keď boli pridelené pozemky na stavbu rodinných domov od potoka Svinica až po železničnú trať.	1956
19. mája sa konali voľby do MNV. Zvolení boli:	
KAROL LÍŠKA – predseda	
ĽUDOVÍT ŠIMUN – platený tajomník	
FRANTIŠEK ĎURAČKA	
29. augusta pri príležitosti 13. výročia SNP založili samostatne hospodáriaci roľníci JEDNOTNÉ ROĽNÍCKE DRUŽSTVO (JRD). Za predsedu bol zvolený ŠTEFAN ŠEVELA. Počet členov pri založení bol 49.	1957

<p>Pokračovalo sa v socializácii dediny. Do radov družstevníkov sa pridávali ďalší. Na JRD začali s výstavbou ošíparne a kurínov. Začali so sejbou netradičných plodín – kamiliek a repky.</p> <p>Na dvore LACHKÝ-LÍŠKA horeli maštale , kde JRD sústredilo družstevný dobytok.</p>	
<p>Pre potreby novozaloženého JRD bola 16. júla 1958 pri škole zriadená aj Materská škola(MŠ) – bola umiestnená v jednej izbe školského bytu.</p>	1958
<p>V septembri bol aj zásluhou JRD sprevádzkový rozhlas</p> <p>Na JRD sa začalo s výstavbou kravína a ďalšej ošíparne. Dopĺňal sa strojový park novými strojmi.</p> <p>Žiaci 5. ročníka boli oddelení do Ozoroviec, kde museli každý deň dochádzať.</p>	1959
<p>1.6.1960 bola prevedená územná reorganizácia krajov a okresov. Odvtedy naša obec patrí do okresu Topoľčany. Boli zrušené okresy Bánovce nad Bebravou a Partizánske.</p> <p>12.6. sa konali voľby. Zvolení boli:</p> <p>FRANTIŠEK ĎURAČKA – predseda</p> <p>ĽUDOVÍT ŠIMUN – tajomník</p> <p>JÁN KOVÁČECH, RUDOLF RICHTÁRIK, ĽUDOVÍT GAJDOŠ, ŠTEFAN LÍŠKA, ŠTEFAN BÁTORA, JOLANA HAASOVÁ, a H. KURKOVÁ</p> <p>V júli schválilo Národné zhromaždenie novú ústavu a názov ČSR sa zmenil na ČSSR.</p> <p>Koncom roka ostali v obci už len traja samostatne hospodáriaci roľníci.</p> <p>V obci sa tiež budovalo. V Akcii „Z“ – t.z. , že väčšinu prác si urobili občania sami – brigádnicke postavili DOM SMÚTKU a oplotili cintorín.</p> <p>Podľa nového zákona dostali žiaci učebnice a učebné pomôcky zdarma.</p> <p>JRD zakúpilo premietací prístroj na 16mm film. Premietaním filmov bol poverený RUDOLF MIHÁLIK – premietalo sa každú nedeľu.</p>	1960
ROKY 1961-65	
<p>V tomto roku boli na JRD dokončené ďalšie stavby – sýpka, mostová váha, príjazdová cesta.</p> <p>Národná škola bola premenovaná na Základnú deväťročnú školu.</p> <p>Zomrel tajomník MNV Ľ. ŠIMUN. Na túto funkciu nastúpil KOVÁČECH JÁN. Predseda KSC – KOVÁČECH VOJTECH.</p> <p>Dokončila sa socializácia obce – už tu nebol ani jeden súkromne hospodáriaci roľník</p>	1961
<p>Do dôchodku odchádza riaditeľka školy JOLANA HAASOVÁ a na jej miesto nastupuje OLGA JANÍKOVÁ.</p>	1963
<p>Pri voľbách nastali zmeny vo vedení obce. Predsedom MNV sa stal KOVÁČECH JÁN, tajomník ŠIMKO JOZEF. Predseda strany: MOKRÁŇ BOHUMIL.</p>	1964

<p>Predsedom JRD sa stal od 1.7.1964 KYSELICA FABIÁN – po ukončení poľnohospodárskej školy.</p> <p>Od 1.11. prevzal miesto živočíšneho skupinára LENDVAY VLADIMÍR z Dežeríc.</p> <p>Za aktívnej spolupráce JRD bolo postavené a ku dňu 7.11.1964 otvorené POHOSTINSTVO – ZVS. Budova bola postavená v rekordnom čase – 8 týždňov.</p> <p>Samozrejme, že najaktívnejšími brigádnikmi boli muži („smädni“).</p> <p>1.septembra nastupuje na školu nová riaditeľka „MÁRIA MIEZGOVÁ“</p> <p>Žiaci 5. ročníka boli preradení z Ozoroviec na III. ZDŠ do Bánoviec.</p>	
<p>Vybudovaná bezprašná cesta cez obec</p> <p>Do školy nastúpil ŠTEFAN ŠÍNSKY ako nový riaditeľ, ktorý značne pozdvihol kultúrnu úroveň obce. Založil ženský spevokol.</p> <p>Pre slabý záujem sa prestali premietat filmy v kultúrnom dome.</p> <p>14.2.1965 bola v obci založená 100-tá telovýchovná jednota v okrese Topoľčany za prítomnosti zástupcov OV ČSZTV – TJ DRUŽSTEVNÍK. Prvým predsedom sa stal ALFONZ KYSELICA.</p>	1965
ROKY 1966-70	
<p>Postavená samoobsluha potravín v Akcii „Z“</p> <p>Začalo sa s výstavbou novej budovy Materskej školy s kapacitou 25 detí</p> <p>Fotbalisti vybudovali ihrisko na POLUŽNOM</p>	1966
<p>Predsedom KŠČ sa stal VILIAM ČAHOJ</p> <p>Pokračovalo s an výstavbe MŠ</p>	1967
<p>Nastala zmena vo vedení školy. Bývalý riaditeľ zomrel po ťažkej chorobe a na jeho miesto bola preradená MARGITA JANÍRKOVÁ zo ZDŠ Libichava.</p>	1968
<p>28.10.1969 bola v rámci federácie ČSR a SSR zmena názvu z KŠČ na KSS. Predsedom KSS sa stal ŠTEFAN BÁTORA.</p> <p>K 1.9. sa chystala významná udalosť – bola odovzdaná do užívania nová budova Materskej školy v hodnote 488.000.- Kčs.</p> <p>Kedže Základnej budova školy bola už nevyhovujúca, začalo sa s generálnou opravou celej budovy vrátane učiteľského bytu.</p> <p>Začína pracovať aj ZBOR PRE OBČIANSKE ZÁLEŽITOSTI (ZPOZ) – prvá akcia bola Zlatá svadba VINCENTA a AMÁLIE KYSELICOVÝCH.</p> <p>Futbalisti na prevoz hráčov zakúpili autobus. Predsedom bol GÍZEL RUDOLF.</p>	1969
<p>Za aktívnej pomoci občanov a JRD sa pokračuje v oprave ZDŠ.</p> <p>Pri MŠ bola otvorená kuchyňa a tým celodenná prevádzka.</p> <p>Pri sčítaní mala obec 408 obyvateľov.</p>	1970

ROKY 1971-75	
<p>27. novembra – voľby do MNV. Predseda – FRANTIŠEK ĎURAČKA.</p> <p>Cieľom bola výstavba požiarnej zbrojnice</p> <p>Preložená Miestna ľudová nižnica zo starých nevyhovujúcich priestorov do budovy ZDŠ.</p> <p>Knižnicu má na starosti riaditeľka školy MARGITA JANÍRKOVÁ.</p>	1971
<p>19. februára sa 3 JRD spojili s tým , že budú spoločne hospodáriť, a to : JRD RUSKOVCE, MALÁ HRADNÁ a KOCHNÁČ. Vzniklo JRD „INOVEC“ – predseda bol FABIÁN KYSELICA. Pracovalo tu 213 pracovníkov</p> <p>Dostavaná budova ZDŠ</p> <p>Členovia TJ začali pri požiarnej zbrojnici pristavovať šatne – svojpomocne.</p>	1972
<p>JRD začalo výstavbu 4-bytovky pre svojich pracovníkov.</p> <p>Športovci z TJ zakúpili nový autobus, rozšírili ihrisko a hlavne postúpili do III. Triedy – sever.</p>	1973
<p>Dobudované ihrisko, rozšírené a oplotené, bol postavený sklad TJ.</p> <p>Oslava 10. výročia založenia TJ</p> <p>JRD dobudovalo 4-bytovku.</p> <p>Občania začali s výstavbou nového kultúrneho domu v Akcii „Z“</p> <p>Pri starom kultúrnom dome vybudovaný park a oplotený.</p> <p>V škole zavedené dvojsmenné vyučovanie, v dvoch triedach.</p>	1975
ROKY 1976-80	
<p>Pokračovala výstavba kultúrneho domu, začalo budovanie kanalizácie, chodníkov a komunikácie cez obec.</p> <p>Zmena názvu školy zo ZDŠ na ZŠ.</p> <p>20.9.1976 na ustanovujúcej schôdzi TJ bol popri futbalovom oddiele založený aj turistický oddiel v počte členov 41. Predsedom sa stal JOZEF RICHTÁRECH.</p>	1976
<p>JRD má 252 pracovníkov. Začalo sa s výstavbou 16 bytových jednotiek na „ZÁHUMNÍ“, kde si už predtým začali občania budovať rodinné domy.</p>	1977
<p>5.11.1978 je zlatými písmenami zapísaný na pamätnej tabuli nového Domu kultúry.</p> <p>V novej budove sú aj priestory MNV, MLK.</p> <p>Občania na jeho výstavbe odpracovali 53 551 brigádnických hodín.</p> <p>V starom kultúrnom dome je zriadený sklad nábytku a klubovňa SZM.</p> <p>Dokončila sa výstavba 10 – bytovky, začala sa stavba 6 – bytovky</p> <p>Futbalisti postúpili do II. Triedy</p>	1978

13 členi turistického oddielu si vypochoďovali Topoľčiansky odznak	
28 členov v lete v tatrách získalo Tatranský odznak	
Na počesť výročia SNP bola na vrchu Skala zapálená „Partizánska vatra“ za účasti predstaviteľov MNV, ZO KSS a veľkého počtu obyvateľov.	1979
Obec má 460 obyvateľov.	
Dokončila sa stavba 6 – bytovky	1980
Rozšírila sa rozhlasová sieť	
Oslava 650. výročia prvej písomnej zmienky o obci.	
Od 1.10. nastúpila na post riaditeľky školy Božena Grznárová	
Na vrchu Skala turisti vybudovali lyžiarsky vleč.	
SLUK v dedine – v novovybudovanom kultúrnom dome vystupoval Slovenský ľudový Umelecký Kolektív. Predstavenie videlo asi 500 divákov	
V tomto roku prebehlo sčítanie ľudu a domov v obci:	
481 obyvateľov(239mužov a 242 žien)	
129 domov.	
Obyvatelia obce vlastnili: 42 automobilov, 4 motocykle, 113 chladničiek, 121 elektrických práčok, 24 automatických práčok, 105 televízorov, 7 farebných televízorov, 20 telefónov	

Posledný zápis v kronike je z roku 1980. Od tohto roku chýbajú všetky podstatné údaje. Boli vedené diskusie na túto tému a bolo dohodnuté, že kronika sa bude písať ďalej. Preto ak aj Vy máte čo k tomuto problému povedať, neváhajte a hláste sa či už na email adresa administrátora (tomas.bebjak@gmail.com), alebo na Obecnom úrade. Iniciatívne sa medze nekladú. Dúfam, že tento problém sa čoskoro vyrieši!

Doslov prepisovateľa

Bolo mi čťou prepisovať kroniku obce do web podoby. Text ma len informačný charakter a nezhoduje sa 100% s originálom. Odchýlky od originálu sú spôsobené buď náhodne (niektoré pravopisné chyby) alebo zlou čitateľnosťou (prepísované z fotiek kroniky je celkom obtiažne). Niektoré už nespisovné výrazy neboli zámerné menené pre autenticnosť. Prepisovateľ nenesie žiadnu zodpovednosť za text v origináli ani v prepísovanom texte.

Poďakovanie: Obecnému úradu v Ruskovciach za zapožičanie kroniky.

Informátor & Admin